

holdt sig fra et saadant Angreb paa tidligere Regeringer.

Saa sagde det ærede Medlem, at det vilde være fornødtigt at blive staaende ved, at fremmede ogsaa kunde komme ind i Kolonialraadene. Vi se jo, sagde han, at selv Guvernøren og Regeringen have sat fremmede ind som kongevalgte Medlemmer. Nu er det mig ganske vist bekendt, at den nuværende Guvernør har gjort en tysk Borger til Medlem af St. Thomas Kolonialraad. Det var et lidt underligt Skridt. Nogle have fundet det uheldigt, og andre have fundet det nyttigt, men i ethvert Tilfælde er det det eneste Eksempel, som man med Hensyn til dette Spørgsmaal har kunnet udlede noget fra. Jeg anser Valget af den nuværende Guvernør som overordentlig heldigt, og jeg har derfor for mit Vedkommende gerne villet være med til at finde en Form for disse Ændringer, saaledes at denne hans Handling ikke skulde blive desavoueret. Derfor var jeg ogsaa helst gaaet med til det første Møglingsforslag med Hensyn til Valgbarheden, som begrænsede Tiden for Indtræden af de ny Bestemmelser til 5 Aar. Ganske uberørt vil Guvernørens Kongevalg imidlertid være af det Ændringsforslag af mig, som jeg særlig lægger Vægt paa, med Hensyn til Valgretten. Det rammer nemlig ingen, som i Øjeblikket har Valgret. Han vil vedblive baade at kunne vælges og at have Valgret, hvis mit Forslag vedtages. Ud over dette Kongevalg af ny Dato er det vist kun én Gang hændet, at Regeringen har gjort en fremmed Borger til Medlem af Kolonialraadet, nemlig den nuværende Skoledirektør. Det vilde ogsaa have været i høj Grad besynderligt, hvis dette ikke var sket. Det var et meget fornødtigt, klogt og korrekt Skridt af Guvernøren at gøre det. Thi er der noget, som maa være hans Opgave, er det netop at sikre den Slags Ting som Skolevæsenet en Fortaler i Raadet; at han sætter Skoledirektøren ind i Raadet, er derfor et højst fornødtigt og forstandigt Skridt, og ganske naturligt var det da, at han her gjorde Brug af Koloniallovens Bestemmelse, ellers vilde Mr. Quinn ikke kunne være kommet ind i Kolonialraadet. Havde vi imidlertid ikke haft den Bestemmelse, maatte Mr. Quinn have skaffet sig Indfødsret, og der vil jeg spørge, om det vilde være for meget forlangt, om en saadan Mand, der er gaaet i Stykker paa sin Forretning i Hjemlandet, og derefter flytter over til de danske Øer, hvor han viser sig at være en flink og i sin Gerning paalidelig Mand, som man gør

til Skoledirektør, om han skulde vise saa megen Interesse for sit ny Hjemland, at han søgte at skaffe sig Indfødsret der. Det vilde det ikke, og det havde han sikkert ogsaa gerne gjort.

Hvad for øvrigt det ærede Medlem fremførte overfor dette Spørgsmaal, var kun forskellige Indvendinger, med Hensyn til hvilke jeg ganske rolig kan bede ærede Medlemmer, som hørte dem, om at se paa, hvad jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet. Jeg kendte dem selv meget godt i Forvejen fra Behandlingen i Udvalget og har derfor paa Forhaand imødegaaet dem. De gik ud paa, at vi herhjemme ikke maa se paa Forholdene paa disse Øer som paa Forholdene herhjemme, for derovre er der Forhold, som ikke kunne sammenlignes med vore. Der skulde vi ønske, at de Folk, der overhovedet ville nedsætte sig der, ogsaa maa drages dertil. Men det samme er dog sandelig et naturligt Ønske i saa at sige ethvert Samfund. Der er ikke nogen Forskel mellem Øerne derovre og andre Steder. Vi se ogsaa herhjemme gerne, at fremmede Statsborgere, som kunne gøre Nytte, flytte her til Landet. Der er slet ikke større Grund til der at gaa af Vejen for Kravet om Indfødsret end her, tværtimod. Der er netop mindre Grund dertil, fordi det at give fremmede Valgret derovre, hvor Valgretten er paa saa faa Hænder, betyder noget og kan faa en uheldig Indflydelse paa Styrelsen, medens det andre Steder har en forøvindende Betydning.

Den højtærede Minister udtalte saa endvidere, at Mindretallet omtaler det som noget uhørt, at Valgretten gives uden at kræve Indfødsret. Maa jeg for det første gøre opmærksom paa, at jeg udtrykkelig har taget det Forbehold, som jeg maatte tage, at *det er kun sjældent*, man overfor Valgretten gaar af Vejen for Kravet om Indfødsret. Jeg ved meget godt, at der er Steder, hvor det sker. Det er kun med Hensyn til Spørgsmaalet om, at der til Valgbarhed kræves Indfødsret, at jeg har sagt, at jeg ikke har kunnet finde Eksempel paa en Fravigelse. Det kan jo være, at der er Steder, hvor man har Valgbarhed uden at have Indfødsret, men jeg har ikke kunnet finde dem. (*Finansministeren: Island*). Paa Island forlanges der for Valgbarhed ganske bestemt, at vedkommende skal staa i dansk Undersaatsforhold og ikke i fremmed. Man skal i de sidste fem Aar have haft Ophold i de danske Lande og *maa ikke staa i undersaatligt eller andet Tjenesteforhold til en fremmed Stat*. Det er